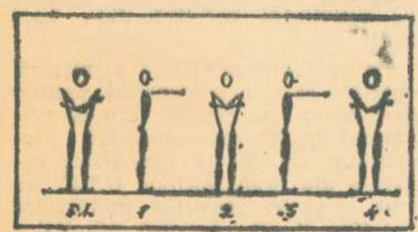
GIMNASTICA ZILNICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL GENERAL ȘI LICEAL

În numărul de astăzi: PROGRAMELE PENTRU CLASELE I-IV

Începem publicarea programelor de desfășurare a gimnasticii zilnice cu exerciții stabilite de Ministerul Învățămîntului pentru clasele I—IV. De remarcat faptul că în elaborarea acestor programe — ca și a celor pentru celelalte clase — forurile de resort au avut în vedere condițiile diferențiate ale școlilor pentru organizarea gimnasticii zilnice a elevilor și ca atare au alcătuit programe separate pentru sală, culoar și curte. Cadrele didactice cărora le revin responsabilități directe în acțiunea de organizare a gimnasticii zilnice în toate școlile au în acest fel posibilitatea de a folosi programul cel mai adecvat în raport cu condițiile existente și cu particularitățile fiecărui anotimp.

ÎN CLASĂ

I. STÎND CU BRAȚELE LA PIEPT ȘI PALMELE DESFĂCUTE.

1. Întinderea brațului stîng înainte cu pumnul strîns
2. Revenire
3. Întinderea brațului drept înainte cu pumnul strîns
4. Revenire
— Se execută de 3—4 ori

II. DIN DEPĂRTAT STÎND

1. Ducerea brațelor prin lateral în sus cu bătaia palmelor.
2. Îndoirea trunchiului spre piciorul stîng cu bătaia palmelor înapoia genunchiului respectiv.
3. Ducerea brațelor prin lateral în sus cu bătaia palmelor
4. Îndoirea trunchiului spre piciorul drept și bătaia palmelor înapoia genunchiului respectiv
— Se execută de 4 ori.

III. STÎND CU BRAȚELE ÎNDOITE LA SPATE, DE COATE APUCAT.

1. Îndoirea genunchilor
2. Revenire
— Se execută de 6—8 ori.

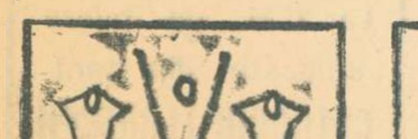
IV. STÎND CU MÎINILE PE UMĂR

1. Săritură în depărtat lateral o dată cu brațele lateral
2. Revenire în stînd cu mîinile pe umeri
— Se execută de 4—6 ori

V. DIN STÎND

1. Ridicarea piciorului stîng lateral odată cu ducerea brațelor lateral — inspirație
2. Revenire în stînd — expirație
3. Idem 1 — cu piciorul drept lateral.
4. Revenire.

PE CULOAR

I. STÎND MÎINI PE CREȘTET

1. Brațele întinse sus oblic, ridicare pe vîrfuri.
2. Revenire

II. STÎND

1. Ridicarea brațelor prin înainte sus în extensie
2. Coborîrea brațelor prin înainte înapoi în extensie

III. DEPĂRTAT STÎND, MÎINI PE UMĂR

1. Îndoirea trunchiului spre stînga
2. Revenire
3—4. Idem în partea opusă

IV. STÎND MÎINI PE ȘOLD

1. Îndoirea genunchilor
2. Revenire

V. STÎND

1. Săritura pe loc cu bătaia palmelor deasupra capului.
2. Idem 1
3—4. Săritura pe loc cu bătaia coapselor.

VI. DEPĂRTAT STÎND

1. Ducerea brațelor lateral (inspirație)
2. Coborîrea brațelor (expirație).

ÎN CURTE

1. Alergare, 3 pași în cerc, oprire cu inspirație profundă — alergare în continuare 3 pași, oprire cu expirație forțată.
2. Față în față pe perechi — de mîini apucat — sărituri într-un picior — 4 pe stîngul, 4 pe dreptul. Se repetă de cîteva ori cu pauze de inspirație și expirație.
3. Executarea unor sărituri pe un desen de șotron, simplu — ușor de executat.
4. Exercițiu de respirație combinat cu bătaia palmelor.
   a) bătaia palmelor înainte cu inspirație
   b) bătaia palmelor înapoi cu inspirație
   c) bătaia palmelor înainte cu inspirație
   d) brațele pe lîngă corp cu expirație profundă
5. Menținerea poziției corecte a spatelui, cu inspirație
   a) poziție de drepți
   b) mîinile pe umeri, coatele lipite
   c) mîinile pe ceafă, coatele înapoi
   d) mîinile pe creștet, coatele înapoi
   relaxare cu expirație, se menține 4—6 secunde
6. Joc cu cîntec „Joacă, joacă, joacă băiete", în cerc 2—3 perechi la mijloc.
7. Fragment din „Alunelul", joc popular (vezi programa claselor I—IV).

În numărul de mîine: **Programele pentru clasele V—X (executate în clasă).**

CICLISM

SPECTACULOASE SCHIMBĂRI DE CLASAMENTE ÎN „CUPA ORAȘELOR"

Etapa a VI-a din „Cupa orașelor" — ediția 1971, desfășurată la Tg. Mureș, într-o reușită organizare, a prilejuit spectaculoase răsturnări de clasamente. Astfel, la juniori, Brăila, care conducea, a făcut un surprinzător „plonjon", aflîndu-se acum pe locul 4, la 2:36 de noul lider Tg. Mureș. Tot de pe locul 1 pe 4 a coborît, la tineret și Ploieștiul, lider fiind acum Brăila.

În prima zi, în proba individuală contratimp pe 15 km, mureșanul Valentin Hoța — un tînăr în frumoasă ascensiune — a obținut victoria (media orară, valoroasă: 40,190 km), urmat de I. Nagy (Cluj) la 15 secunde, Z. Elekes (Brașov) la 18 sec, G. Marton (Cluj) la 38 sec. și A. Ciobanu (Ploiești) la 1:05. Competiția rezervată tineretului, tot contratimp individual, a revenit bucureșteanului A. Zaroschi (23 km în 33:52; media orară: 40,750 km), urmat de C. Tănase (Brăila) la 7 sec, E. Imbuzan (Cluj) la 9 sec, A. Gyorfi (Tg. M.) la 1:05 și Tr. Repede (Cluj) la 1:09.

În ziua a doua, în proba de fond, juniorii ne-au oferit o cursă dinamică în care victoria a revenit la limită brașoveanului Elekes, urmat de V. Hoța (care a întîrziat să contraatace). Pe locul 3, A. Ciobanu, urmat de I. Naghy, G. Marton.

Tineretul a făcut un antrenament oficial pe 73 de kilometri, într-o splendidă duminică de toamnă, terminat cu un sprint final cîștigat de V. Pascale (Brăila), urmat de A. Zaroschi, E. Imbuzan, I. Gavrilă (Buc.), C. Cîrje (Buc.) etc. Cursa a fost foarte monotonă datorită directivelor „tactice" date de către majoritatea antrenorilor, tributari învechitei metode a „cursei de așteptare".

Merită a fi consemnat promițătorul debut — în afară de concurs — în această importantă competiție a cicliștilor din Satu Mare, juniorul G. Moiș ocupînd locul 12, la contratimp individual, probă în care a depășit categoric o serie de concurenți cu bune rezultate pînă acum.

Clasamente generale după 6 etape. **Juniori:** 1. Z. Elekes 10h 43:38; 2. V. Hoța 10h 44:58; 3. A. Ciobanu 10h 46:12. **Pe echipe:** 1. Tg. Mureș 21h 33:13; 2. Cluj la 2 sec.; 3. Brașov la 36 sec.; 4. Brăila la 2:36; TINERET: 1. E. Imbuzan 17h 18:43; 2. Șt. Rusen (Brăila) 17h 28:03; 3. Tr. Repede 17h 35:24; **Pe echipe:** 1. Brăila 34h 35:37; 2. Cluj la 1:50; 3. București la 7:58; 4. Ploiești la 8:58.

Emil IENCEC

TRĂGĂTORI ROMÂNI LA STARTUL CAMPIONATELOR INTERNAȚIONALE DE TIR ALE POLONIEI

Între 29 septembrie și 3 octombrie vor avea loc la Bydgoszcz campionatele internaționale de tir ale Poloniei. La această competiție vor participa și următorii țintași români: Virgil Atanasiu, Alexandru Gered, Marcel Stan, Gheorghe Vasilescu, Gheorghe Vlădan și Aritina Bițică.

prim plan

ELENA CEAMPELEA

S-a născut în anul 1947, la 3 februarie, în orașul Ploiești. Antrenoarea Elena Sima, de la clubul Petrolul, sesizează mișcarea ei corectă, aptitudinile pentru gimnastică, și începe să lucreze cu tînăra sportivă pentru performanță. În scurt timp se văd și primele roade ale acestei activități, Ceampelea impunîndu-se mai întîi în competițiile interne ale junioarelor, iar apoi în întrecerile maestrelor. În ultimii șase ani a lucrat cu antrenorul Nicolae Covaci, iar de o lună s-a transferat la clubul Dinamo București.

De mai mulți ani, Elena Ceampelea este cea mai bună gimnastă a țării noastre și numai unele accidentări sau scurte eclipse de formă au făcut ca ea să nu fie o componentă constantă a echipei reprezentative. Plastica deosebită a mișcării, munca sîrguincioasă i-au asigurat o afirmare rapidă, după numai cinci ani de activitate în gimnastică ea fiind selecționată în delegația ce a reprezentat țara noastră la C.E. de la Sofia. Aici, Lia a înregistrat și primul succes notabil: locul 5 la sol și la bîrnă. Apoi, noi și noi victorii s-au înscris în palmaresul ei sportiv: de cinci ori campioană absolută a țării, ocupantă a locului 6 la C.E. din 1967, componentă a echipei României, clasată pe locul 5 la C.E. de la Ljubljana, dublă campioană balcanică absolută. De nenumărate ori, Ceampelea a participat la campionatele internaționale ale țării noastre, ocupînd locuri fruntașe la individual compus sau pe aparate.

Multipla noastră campioană știe ca nimeni alta să dea expresivitate mișcării, să trăiască fiecare execuție, proba ei preferată fiind solul. Marea ei dorință — să participe la C.E. de la Minsk și să reînnoade tradiția succeselor gimnasticii feminine românești în competițiile de anvergură.

călărie

DUPĂ CAMPIONATELE BALCANICE DE LA BELGRAD

MEDALII CU ȘI FĂRĂ STRĂLUCIRE

Analizînd din punct de vedere statistic comportarea călăreților noștri la cea de a IV-a ediție a Campionatelor balcanice de călărie disputate la Belgrad, ea ne apare ca satisfăcătoare. Din cele 8 titluri acordate, jumătate au fost cucerite de reprezentanții țării noastre (dresaj — individual și echipe, obstacole — juniori individual, concurs complet — individual), la care se adaugă și 3 medalii de argint. Comparativ cu edițiile precedente, situația este staționară. Și totuși...

La dresaj, cei trei călăreți, **Iosif Molnar** cu Argint, **Nicolae Mihalcea** cu Domino și **Dumitru Velicu** cu Peleș au avut o evoluție pe măsura posibilităților, detașîndu-se net de ceilalți participanți, cu deosebire primii doi. Și dacă Dumitru Velicu nu a intrat în posesia „bronzului", aceasta s-a datorat mai mult unui arbitraj care l-a favorizat pe concurentul bulgar D. Gajdarov cu Gram. În ceea ce privește dresajul, însă, nemulțumirile sînt de alt ordin. Între cei trei și restul specialiștilor de la noi există un pronunțat decalaj și nici nu vedem perspective pentru ca în viitorul apropiat acesta să fie redus. Deținem supremația în proba de dresaj față de ceilalți sportivi din Balcani, dar aceasta nu poate să se păstreze dacă nu se iau măsuri eficiente și concrete pentru îmbunătățirea activității în această probă. Material cabalin necesar se găsește, dar el trebuie lucrat cu atenție. Deocamdată, interesele greșit înțelese ale unor cluburi — și nu o afirmăm pentru prima oară — duc la situația de a menține cai de perspectivă la categorii inferioare, întîrziindu-le promovarea, iar cînd ea se realizează, este prea tîrziu. Considerăm că este necesară o muncă mai intensă și în privința depistării și pregătirii unui număr mai mare de juniori. Să nu uităm că la actuala Balcaniadă s-a putut observa că și celelalte țări participante au făcut un frumos salt valoric.

În privința călăreților de la obstacole, prezența lor nu a fost pe măsura așteptărilor. Desigur se pot aduce argumente. În bună măsură le cunoaștem și noi. La juniori, Gheorghe Nicolae nu s-a putut folosi de Aprod, la seniori au lipsit O. Recer și Al. Bozan, iar calul Viorica s-a îmbolnăvit neputînd fi utilizat pentru proba pe echipe. De asemenea, s-a renunțat la Viteaz — accidentat — parcursul nu a fost prea bine întocmit (dar lucrul e valabil pentru toți concurenții...), terenul mult prea greu din cauza ploii, lipsa unui material cabalin de calitate etc. Nu negăm faptul că și cauzele amintite au putut contribui la o evoluție mai slabă. Le acceptăm, dar numai în parte.

Desigur, la probele individuale, prin titlul cucerit de Nicolae Vlăd cu Sondor și locul II ocupat de Cornel Ilin cu Viteaz, nu se poate spune că nu ne-am numărat printre pretendenții la primele locuri (îi putem adăuga aici și pe Aurelian Stoica cu Pikup și Dumitru Velea cu Viorica), dar ceilalți... Juniorii Victor Conțiu cu Titan, Gioconda Pînzaru cu Lăcătuș, Nicolae Gheorghe cu Blond au făcut cu greu față dificultăților parcursului, fiind eliminați, fie pentru derobări, fie penalizați cu numeroase puncte. Trebuie să spunem că unele penalizări au provenit și ca urmare a unei conduceri greșite a calului pe anumite obstacole. Și o singură bară doborîtă a putut duce la pierderea titlului (cel mai elocvent exemplu: Aurelian Stoica cu Pikup). În ceea ce privește proba pe echipe, rezultatele vorbesc de la sine.

În comparație cu celelalte țări prezente la competiție, materialul cabalin utilizat de concurenții noștri a fost inferior. Atît Bulgaria, Iugoslavia, cît mai ales Turcia au dispus de cai puternici, bine clădiți, capabili să înfrunte obstacole dificile.

Deoarece prima garnitură se pregătea pentru CHIO de la München, noi am deplasat la Belgrad formația a doua de concurs complet. Soluție, după părerea noastră, bună. Debutanți într-un concurs de asemenea amploare și duritate, călăreții români au reușit să se impună în proba individuală, ratînd de puțin și cucerirea titlului pe echipe. Dumitru Loneanu cu Atlas a făcut un cuplu omogen, care a rezolvat bine un parcurs de loc ușor. Și ceilalți reprezentanți, Vasile Tudor cu Brad (aflat în frunte după dresaj, dar eliminat copilărește la cros), Andrei Costea cu Hazlia și Ion Popa cu Valchir, au încercat (și au reușit în proporție de 75%) să aibă o evoluție corespunzătoare.

Putem să ne declarăm mulțumiți de comportarea călăreților noștri la Balcaniadă? Răspunsul ar putea fi afirmativ. Dar să nu uităm că nivelul călăriei în această zonă geografică se află destul de departe de cel al performanțelor mondiale. Balcaniada poate reprezenta un criteriu de apreciere a stadiului atins de sportul călare de la noi, dar aceasta este încă insuficient comparativ cu nivelul general pe plan internațional. Pentru a ne apropia de acest plafon trebuie depusă o muncă serioasă din partea tuturor pentru a se asigura materialul cabalin de calitate, o bază materială corespunzătoare și călăreți care să lucreze cu maximum de dăruire.

★

La Belgrad s-a desfășurat și Congresul Federațiilor Balcanice de călărie, unde s-a stabilit că următorul campionat va avea loc în 1973, deoarece 1972 este anul J.O. Data și locul desfășurării vor fi definitivate cu ocazia unei noi conferințe, programate în luna mai. La reuniunea de la Belgrad a fost aprobat și noul regulament al campionatelor elaborat de federația noastră de specialitate.

Emanuel FANTANEANU

SCRIMA

Cluj — orașul fără floretiste?

Cu o remarcabilă participare la proba de spadă (20 concurenți) dar și cu o totală absență a floretistelor clujene, faza de zonă a Cupei României, programată la Cluj, a prilejuit, în general, asalturi de bun nivel tehnic. Foarte vie a fost disputa la proba de floretă fete unde a fost necesar un baraj între trei concurente pentru locurile 2—3. Iată rezultatele înregistrate:

Floretă-feminin: 1. Gabriela Garda (Olimpia Satu Mare) 6 v; 2. Iudith Haukler (id.) 5 v d.b.; 3. Maria Lazăr (id.) 5 v d.b.; Tot 5 v. a obținut Eva Pallay (Șc. sp. Satu Mare) dar a pierdut calificarea în baraj. **Floretă masculin:** 1. I. Szentkiraly (Ol. Satu Mare) 5 v; 2. P. Kuki (id.) 4 v; 3. C. Moise (id.) 3 v; **sabie:** 1. Z. Rohony (C.S.M. Cluj) 5v; 2. I. Pop (id.) 4 v; 3. K. Buș (id.) 3 v; **spadă:** 1. V. Orban (C.S.M. Cluj) 4 v; 2. P. Szabo (C.S.M. Cluj) 3 v. Șt. Vlad (Ol. Satu Mare) a avut 3 v dar, în baraj, a pierdut asaltul cu P. Szabo.

BOX

ELECTROPUTERE — C. S. M. REȘIȚA 15-7

În meciul restanță din etapa a II-a, Electroputere Craiova a învins formația reșițeană C.S.M. cu scorul de 15—7. Gala disputată în Sala sporturilor din Craiova a fost urmărită de un număr de aproximativ 500 de spectatori. Cel mai frumos meci al reuniunii a fost realizat de greii **P. Văle** (Craiova) și **C. Varan** (Reșița). Partida s-a terminat la egalitate. Celelalte rezultate: **E. Lumezeanu** (C) b.ab. 1 **C. Buhara**, **C. Truică** (C) cîștigă fără adversar, **D. Nicolae** (C) b. ab. 2 **M. Ciurezu**, **I. Angelescu** (R) b.p. **M. Ștefanovici**, **C. Muscă** (R) b. ab. 2 **M. Florea**, **N. Dumitru** (C) b.p. **M. Ruică**, **D. Trandafir** (R) b. ab. 3 **I. Florea**, **I. Vornicescu** (C) b. desc. 2 **M. Morărescu**, **E. Constantinescu** b.p. **L. Sima**, **I. Leoveanu** (C) b. ab. 1 **I. Covaci**.

V. POPOVICI — coresp.

JUNIORII DE LA „VIITORUL" SE IMPUN

Prima fază a campionatului de juniori al Capitalei a reunit un mare număr de debutanți, fapt ce a determinat forul de specialitate să-i separe pe aceștia de trăgătorii cu mai multă experiență și să le consacre preliminariile întrecerii.

Iată pe primii trei clasați la fiecare probă: **floretă fete:** C. Budur (Viitorul) 5 v; 2. St. Tudorel (Steaua) 4 v; 3. Fl. Radu (S.S. 1) 2 v; **floretă băieți:** 1. D. Logan (Viitorul) 4 v d.b.; 2. Al. Fălticeanu (Universitatea) 4 v d.b.; 3. Fl. Rusu (Progresul) 2 v; **sabie:** S. Crișu (Viitorul) 5 v; 2. M. Mustață (id.) 3 v; 3. Șt. Dobre (id.) 3 v; **Spadă:** 1. G. Dinescu (Steaua) 4 v; 2. G. Gaidaruc (C.S.S.) 3 v; 3. P. Aghiniei (Progresul) 2 v.

P. TUDOR-coresp.

POZIȚIA BASCHETULUI ROMÂNESC ÎN IERARHIA EUROPEANĂ

(Urmare din pag. 1)

forturi deosebite, pe care le subliniez. Mai doresc să precizez că nu am avut nici o dificultate în timpul pregătirii și în afara ei. Jucătorii au fost foarte disciplinați au dorit să obțină un rezultat cît mai bun. Pregătirea a fost profilată pe jocuri cît mai multe, menite să dea experiență celor tineri, să creeze legătura sufletească și de joc între toți componenții lotului, să realizeze un contact permanent cu adversari puternici. În acest sens, trebuie să spun că am obținut foarte mult. Datorită configurației seriei, am avut șansă și ne-am propus ca obiectiv ocuparea locului 4, toate celelalte întîlniri constituind verificări și nu obiective în sine. Am socotit necesară pregătirea în special a trei partide, cu Franța, Spania și Polonia, formația U.R.S.S. socotind-o deosebit de valoroasă, iar pe cea a R.F. a Germaniei lipsită de experiență (apreciere dovedită pe parcurs greșită). Ca atare, jucătorii s-au mobilizat pentru aceste trei meciuri. În cel cu Polonia, ei întîlneau pivoți superiori ca talie și tehnicitate, dar aveau speranțe datorită desfășurării meciurilor anterioare, cînd au pierdut de fiecare dată la diferențe mici. Din păcate, Popa, care ridică media de talie a echipei și îi dă un plus de vigoare și eficacitate, a fost absent motivat în timpul verii și nu s-a putut pregăti cu lotul decît o săptămînă. El a adus un aport simțitor dar nu la valoarea comportării lui din turneul de calificare de la Katowice. Mai speram în revenirea lui Novac. Cu aceștia doi, puteam cîștiga disputa cu formația Poloniei, în ciuda arbitrajului evident părtinitor prestat de italianul Stefanutti. Echipa a jucat foarte bine, în special jucătorii de cîmp. Cele mai reușite meciuri au fost cele cu R.F. a Germaniei și cu Polonia (la acesta din urmă a făcut excepție finalul). După primul joc cu Spania, — cîștigat, cînd visurile fuseseră deja spulberate în meciul cu Polonia —, a urmat căderea morală, pe un fond de oboseală fizică. Consider comportarea echipei bună, rezultatul satisfăcător. Elementele care au influențat neatingerea obiectivului propus sînt: absența celor doi jucători amintiți și un arbitru incorect. **Poate că ne-ar fi folosit aportul juniorilor Cernat și Niculescu,** înalți, cu joc hotărît și precizie la coș. În sfîrșit, profit de ocazie pentru a spune că am simțit, de multe ori, lipsa de încredere, atmosfera de pesimism (chiar și în ședința de pregătire dinaintea plecării) creată de mulți oameni. Ambiția altora și orgoliul unor jucători au fost, însă, mai tari.

OCTAV DIMITRIU: Eu, dimpotrivă, consider că ședința de pregătire a fost încurajatoare. Cît privește comportarea echipei române, o consider mulțumitoare, deoarece s-a calificat pentru campionatul european din 1973, a obținut un loc mai bun decît la ediția trecută a competiției, a reușit să lupte, ca între egali, cu cel puțin trei echipe care primesc sprijin din partea comitetelor lor olimpice naționale (Cehoslovacia, Polonia, Spania ș.a.). Biroul federal a acordat deplină încredere antrenorului Dan Niculescu și jucătorilor selecționați, dîndu-le maximum de sprijin material. Evoluția echipei a dovedit că încrederea a fost justificată. Cît privește pivoții, am impresia că **nu au fost suficient ajutați, chiar de către parteneri.** Nu am avut nici un jucător înalt de bază, care să poată fi angajat permanent sau capabil să facă față adversarilor direcți valoroși (așa se și explică faptul că Zidek a marcat 40 de puncte). S-au resimțit lipsa de pregătire a lui Popa și absența lui Novac. În general, dacă pivoții nu dau randament, trebuie să ajungem la un joc în viteză, cu o apărare foarte agresivă și un atac extrem de precis. **Aceste elemente se puteau realiza doar pe fondul unei pregătiri fizice foarte bune care, de astă dată, nu a fost la înălțime și a determinat căderile din ultimele meciuri.** Deci, nu a fost vorba doar de o cădere morală.

Dr. TEODOR MINESCU: Comportarea a fost satisfăcătoare. Naționala putea ocupa unul din locurile 3—4, dar a fost împiedicată de arbitrul Stefanutti care, de altfel, după meciul România—Polonia, nu a mai fost programat la nici o altă partidă. Locurile 5—6 au fost cedate, însă, din cauza pregătirii fizice deficitare. Reprezentativa noastră a avut lacune tehnice suplinite de multă ambiție, lucru ce este posibil de cîteva ori (așa cum s-a și petrecut), dar nu de-a lungul unui întreg campionat european. Consider total greșită ideea că dintr-un lot trebuie folosiți cu precădere doar 7 jucători, iar restul constituind „umplutură". Se impune să se ajungă la o selecționată alcătuită din 12 jucători apropiați ca valoare, astfel încît să se poată efectua permanent schimbări care să nu afecteze potențialul formației din teren, așa cum și-a permis să facă antrenorul sovietic Kondrașin. **Rezervele nu mai trebuie să fie rezerve, ci jucători cu bagaj tehnic bogat și cu multă personalitate, elemente pe care le capătă la echipa de club.**

MIHAI ALBU. Reprezentativa României s-a comportat foarte bine la acest campionat european, unde doar arbitrul Stefanutti a oprit-o să ocupe locul meritat: 3 sau 4. Vreau să subliniez importanța calificării pentru viitoarea ediție a competiției, fapt care va scuti naționala de consumul nervos solicitat de un turneu de calificare. Actualmente, selecționatele U.R.S.S. și Iugoslaviei constituie o super-clasă, în vreme ce alte 8 echipe pot ocupa, oricînd, unul din locurile 3—10, indiferent de sistemul de desfășurare a „europenelor". **Pentru Essen am avut condiții de pregătire foarte bune, antrenamentele comune din iarnă și numeroasele partide de verificare susținute pînă în ajunul întrecerii.** Consider că disputarea unui cît mai mare număr de meciuri internaționale este un mod de pregătire modern și ne-a ajutat să ne prezentăm într-o formă sportivă excelentă.

PALMARESUL ECHIPEI ROMÂNE LA ULTIMELE 10 EDIȚII ALE CAMPIONATELOR EUROPENE

1953	— Moscova	— locul 13
1955	— Budapesta	— locul 7
1957	— Sofia	— locul 5
1959	— Istanbul	— locul 8
1961	— Belgrad	— locul 7
1963	— Wroclaw	— locul 11
1965	— Moscova	— locul 13
1967	— Helsinki	— locul 5
1969	— Neapole	— locul 9
1971	— Essen	— locul 8

A doua întrebare s-a referit la selecția și pregătirea pentru viitoarea ediție a C.E., la elementele considerate determinante pentru obținerea unui loc fruntaș în 1973, la contribuția cluburilor în ridicarea valorică a jucătorilor. Iată și răspunsurile:

Dr. TEODOR MINESCU: Apreciez că selecția pentru campionatul european din Spania trebuie făcută în spiritul baschetului modern, care solicită joc atletic, în forță. Cei cu astfel de aptitudini pot fi selecționați de pe acum. **Este necesar ca selecția și pregătirea să fie adaptate la cerințele actuale și nu să canalizăm pregătirea după posibilitățile mediocre ale unor jucători.** Acțiunea trebuie începută din timp, adică imediat sub îndrumarea și controlul antrenorilor federal și de lot și a celor de club. Este foarte important ca pregătirea la club a jucătorilor din reprezentativă să fie dirijată de antrenorul lotului, deoarece numai astfel vor fi atenuate urmările diferențelor de interese tactice dintre jocul reprezentativei și jocul echipelor de club. Determinant în obținerea unor performanțe superioare este ritmul de joc susținut. Lipsa giganților de 2,10—2,15 m poate fi compensată printr-o comportare atletică în teren și creșterea greutății jucătorilor. Sporul de greutate trebuie asigurat printr-un program de pregătire specială (care să cuprindă chiar și culturism) și o alimentație adecvată.

Dr. DAN CHIRIAC: Subscriu total la cele afirmate de dr. Minescu asupra necesității creșterii în greutate, care solicită, pe lîngă antrenamentul specific, și o alimentație rațională. Pentru o bună performanță la viitoarele „europene", este foarte necesar să nu se diminueze activitatea lotului. Baschetul nostru se află pe un drum bun și a fost pe punctul de a obține o mare performanță. Momentul este foarte favorabil și trebuie profitat de el. Lotul poate fi completat cu elementele valoroase depistate în echipele de juniori și de tineret. Avînd la dispoziție doi ani, membrilor lotului și celor vizați de a fi selecționați trebuie să li se asigure o bază de dezvoltare fizică. Jucătorii de 2 metri și cu numai 80 de kilograme nu pot face față, așa cum se cuvine, unor adversari cu „greutate". **Antrenorii cluburilor au datoria de a contribui mai substanțial la ridicarea valorică a jucătorilor. Plîngerile lor, că nu-i au suficient timp la dispoziție, nu sînt îndreptățite. Trebuie să se știe că antrenamentele la cluburi sînt sub orice critică.** Împletirea armonioasă a intereselor de club cu cele ale reprezentativei constituie o condiție de bază a progresului baschetului nostru. În sfîrșit, o propunere: premierea antrenorilor care promovează elemente de valoare, ale căror echipe obțin procentaje ridicate la aruncările la coș.

DAN NICULESCU: Se impune o campanie de creare a atmosferei de echipă națională. C.N.E.F.S., federația, antrenorii, jucătorii pot determina un climat de muncă susținută, de încredere deplină, de seriozitate și disciplină. Nu cred că vom ajunge la nivelul reprezentativelor U.R.S.S. și Iugoslaviei, dar putem avea o valoare mai ridicată. Să căutăm să îmbunătățim baza pregătirii fizice, dar în special tehnica și tactica individuală. Întîlnirile internaționale au o importanță deosebită, dar ele trebuie asigurate nu numai echipei naționale, ci și formațiilor de club, din rîndul cărora pot fi ridicați jucători de valoare. Juniorii de mare perspectivă au nevoie de o activitate mai dură, atît prin meciuri în echipele divizionare A (dubla legitimare școală-club este o soluție), cît și prin antrenamentele mai pretențioase comparativ cu cele efectuate în formațiile școlare. Revin la atmosfera de echipă națională, mai precis la unele elemente care par de amănunt, dar care în fapt sînt foarte importante. Este vorba, de pildă, de costumele uniforme cu ecuson, care te fac să simți că ești membru al unui colectiv și te obligă să te comporți ca atare.

OCTAV DIMITRIU: Nu sînt pentru măsuri radicale, de restructurare a lotului. **Acesta poate fi completat cu tinerii jucători remarcați în ultima vreme și cu care antrenorii federali Al. Popescu și C. Dîrjan au datoria să lucreze efectiv. În felul acesta, ei și-ar aduce o contribuție efectivă la saltul valoric al acestora și cred că și-ar împlini cu adevărat menirea.** Trebuie să muncim mai mult, să continuăm promovarea baschetbaliștilor tineri, cu calități. Arbitrajul are și el un rol important, deoarece îi poate obișnui pe jucători cu condițiile baschetului modern, cu lupta directă, deseori dură. În legătură cu dubla legitimare, Biroul federal este cu totul de acord ca tinerii din divizia școlară și de juniori (care — apreciez — a avut un rol pozitiv în ridicarea unor elemente) să joace și în echipele de club. Dar, forurile care trebuie să legifereze propunerea Biroului federal tărăgănează lucrurile, deoarece departamentele interesate nu-și dau, încă, acordul.

MIHAI ALBU: Din păcate, selecția este destul de simplă, deoarece avem cel mult 15 jucători api de a face parte din echipa națională, dintre care doar 4—5 cu șanse de a deveni cu adevărat valori. În anii în care am fost promovat în lot, în țara noastră era un climat favorabil baschetului, iar „concurența" pentru națională era evident mai mare. **Acum a scăzut numărul tinerilor care se interesează de baschet, în vreme ce în alte țări el a crescut. Cauzele (care au determinat și penuria spectatorilor) le consider a fi insuficienta propagandă făcută baschetului, numărul mult prea mic al meciurilor susținute de reprezentativa României în țară, faptul că întreaga activitate a echipei naționale este concentrată în București (alte orașe ale țării nu au văzut de mulți ani echipa țării, nici măcar în partide demonstrative).** Acum, selecționata are o valoare care trebuie ridicată. Cum? Printr-o activitate continuă. Să nu se aștepte vara viitoare pentru o nouă întrunire a lotului. Sînt necesare meciuri, cît mai multe meciuri, care să țină permanent trează atenția jucătorilor și a amatorilor de baschet. Să jucăm, de pildă, peste o lună cu Bulgaria la București și peste două la Sofia. În felul acesta, membrii lotului vor fi stimulați să se pregătească și să nu se mai plece de la zero, așa cum s-a făcut în vară cînd, după primul antrenament, au fost jucători care au acuzat febră musculară (!).

ÎN JUDEȚUL GALAȚI

(Urmare din pag. 1)

domeniu. La Liești, de exemplu, din cei 9 membri ai consiliului asociației doar președintele (profesorul de educație fizică Vasile Sorecaru) s-a dovedit activ, ceilalți opt membri nereușind măcar să se cunoască între ei. O mare deficiență o constituie și faptul că la nivelul asociațiilor sportive nu se întocmesc planuri de muncă, fără a mai vorbi că nu s-au constituit cercuri sportive pe sate și nici comitete de sprijin.

Sînt necesare cîteva cuvinte despre modul cum sînt privite acțiunile menite să atragă în practicarea sportului un număr cît mai mare de oameni. În multe locuri s-a statornicit obiceiul organizării de duminici cultural-sportive. Cu aceste prilejuri (este de reținut faptul că în acest an în toate comunele a avut loc cel puțin o astfel de manifestare) tinerii se pot cunoaște între ei, fac utile schimburi de experiență.

Pentru impulsionarea activității sportive la sate, Comitetul județean U.T.C. împreună cu Consiliul județean pentru educație fizică și sport au inițiat o competiție sistem divizie la mai multe ramuri de sport (fotbal, volei, handbal ș.a.) care în momentul de față este în curs de desfășurare. Cu toate acestea, Consiliul județean pentru educație fizică și sport și celelalte organizații cu atribuții trebuie să întreprindă mai multe acțiuni și mai concrete pentru a atrage pe tineri în practicarea sportului. Se impune, în primul rînd, să se ducă o muncă mai eficientă pentru creșterea numărului membrilor asociațiilor sportive sătești. În aceeași ordine de idei este necesară o evidență mai strictă și o preocupare mai susținută pentru încasarea cotizațiilor, sursă importantă de venituri pentru asociațiile sportive.

Adoptarea unor astfel de măsuri va duce cu siguranță la o înviorare vizibilă a sportului la sate, va contribui la atragerea unui număr cît mai mare de oameni ai muncii la practicarea exercițiilor fizice.